

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Omnia mea mecum

urn:nbn:de:bsz:31-101049

OMNIA MEA MECVM.

Miles non timet, inquit Lampridius,
nisi vestitus, calceatus, armatus, &
habens aliquid in zonula; contrâ
Cantabit vacuus coram latrone viator.
Sollicitum reddunt hominem divitiae, non
alia de causa, quam quod eripi, & ab eo
auferri possunt. Separabile utique fluxum-
que ac mobile est, quidquid externum est.
Opes alijs donari, honores in alios trans-
ferti, nobilitas ad haredes transmitti
potest; Virtutem vero ac doctrinam affi-
xam adeo & infixam homini scimus, ut
ab eo nullo modo avelli aut separari pos-
sit. Statuamus ergo, cum sapientibus,
omne id quod aut datum nobis, aut in
nos translatum, aut ad nos transmissum
est, proprium nobis ac verum bonum non
esse. Dicamusque cum Cicer, contentum
rebus suis esse, certissimas esse divitias.
Etenim si isti callidi rerum estimatores
prata ac areas quasdam magni estimant,
quod ei generi possessionum minimè quasi
voceri possit: Quanti est estimanda vir-
tus, qua nec eripi, nec surripere potest, neque
nausfragio, neque incendio amittitur, nec
tempestatum, nec temporis permutatione
mutatur? quâ prædicti qui sunt, soli sunt
divites; soli enim possident res & fructua-
fas, & sempiternas.

DE landtsknecht en vreeft niet
dan als hy wel ghedost is, seydt
Lampridius; en in teghendeel van
dien, ghelyck den Poët seydt:

Die kruys noch munt heeft in seintas,
Past op de stroopers niet een bras:
Want hy wiens teer gelt is een niet,
Betaelt den roover met een liet.

Den rijckdom maeckt den mensch
bevreest, uyt gheen andere redenen,
dan overmits de selve hem kan afge-
nomen werden. Al wat van ons af-
ghesondert en verscheyden is, werdt
haest en licht verganckelijck. Adel
wert de nacomelinghen naghelaten.
Rijckdom can andere gegeven wer-
den: eere verwandelt opander by op-
ghedracht. Maer deucht en weten-
schap zijn aen den mensche soo vast
gehecht, datse van hem in geenderley
manieren en zijn af te sonderen. Laet
ons dan met de verstandige besluytē,
dat alles wat ons of gegeven, of opge-
dragen, ofte wel nagelaten kan wer-
den, ons eyghen ende ware goet niet
en zy: laet ons trachten sodanighen
goedt na te jaghen, dat uyt brandt en
schipbreucke met ons kan ontvluch-
ten.

LA ē R T.

Monebat Antistenes ea paranda bo-
na que cum naufragio enatent.

SEN. de TRANQ.

AVt ego fallor, aut regnum est inter
avaros, circumscriptores, latrones,

plagiores, unum esse cui noceri, cui eripi
nihil possit. Habiliora sunt corpora pusilla
qua in arma sua contrahi possunt, quam
qua superfunduntur, & undique magni-
tudo sua vulneribus objicit.

M

IOHAN

IOHAN. 8. 34.
Die sonde doet, is der sonden dienaer.

VV Aer heen ellendich dier? ey! vvilt u ganghen staken,
Het is om niet ghepoocht, door vluchten los te raken;
Gaet aen het open strant, of in het dichte vvout,
Het cleeft u aen het lijf, dat u gevangen houdt.
Is yemant overstolpt met ongesonde lusten,
Die torst een staghe last, vvaer sal hy connen rusten?
Al rotst hy om het lant en hier, en vveder daer,
Sijn pack dat blijft hem by, en vveeght hem even svvaer.

Impius, & in libertate, servus est.

Impia que proprio mens pondere pressa laboras,
Quo fugis? in nulla pes tibi fixus humo.
Nil fuga profuerit, nam quod fugis, instat eunti:
Impia perpetuus mens sibi carcer adest.
Cui corpus, cui corda regit maleuada cupidio,
Colla licet jaclet libera, servus erit.
Nil juvat, heu! latebras animo quæsiſſe nocenti,
Hunc, licet effugiat carcere, carcer habet.

Qui mal rit, son mal le suit.

VA t'en, ou tu, voudras; ce non obstant sans cesse.
Ta charge te poursuit, & ton fardeau te presse.
Cœur plein d'impieſé: encores que tes pas
Sont pleins de liberté, esclave tu seras.

IMPIVS

VÆLOIS